

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 12. Caput piscis in caput Symmachi mutatum in terrorem Theodorici
regis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

ce orta reiectus est in Maioricam. Ibi, dum sibi maximè vult cauere, vitata omnium familiaritate, exscendit ad emendum ibidem in proximo loco caput vitulinum; quo itidem in cruentum humanum caput conuerso proditus, illico & vocis, & vindictæ diuinæ memor pœnas dedit. Est hæc historia præcedenti similis. Sed nihil est incredibile, idem sæpius accidisse. Cur non iterentur supplicia, si scelera toutes repetuntur?

§. XII.

*Caput piscis in caput Symmachi mutatum,
in terrorem Theodorici regis.*

Hac de cauſa etiam in vetustioribus consimilia leguntur. Tale enim etiam monstrum fuit, quod Platina testatur, Romæ contigisse. Summa Romæ duoru insignium virorum Symmachi & Boëtij (qui gener Symmachi fuit) erat ac præcipua authoritas. Quamobrem euocauit eos Theodosius rex Gothorum, iussitq; Ticinum venire. Ibi eos diu captiuos tenuit, quod impijs eius decretis aduersarentur. Neque contentus fuit vinculis eos stringi, verum bona quoque illorum publicauit, tandemque etiam iniquissimè ambos iussit interfici.

S fici.

fiei. Habent viri probi supra se tyrannos; sed & supra tyrannos aliis est, qui in eos animaduertat. Itaque, paulo post iniustissimam hanc cædem secuta est talis pœna barbarem crudelitatem. Symmacho & Boëtio sepultis, epulæ de more parabantur, ut Theodoricus cœnam pariter & scenam feralem adiret. Inter cetera enim regia fercula, grande piscis caput mensa imponebatur, quod cum ceteris ob magnitudinem suam admirationi esset, regi fuit formidini. Non enim ille piscis cocti, sed Symmachi visus est cernere resectum cruentumq; caput, horribili rictu & flammeis oculis ipsi minitantis. Obstupuit eo conspecto, & subito metu consternatus, totoque corpore contremiscens iussit se in lectum deportari; ibi accersito medico Elpidio & familiarissimis quibusque amicorum, terribilem illam Symmachi speciem à se conspectam lamentabiliter denarravit, atque ita in scelere & sceleris pœna deplorata extinctus est. Hanc formidabilem, in ipsa mensa, metamorphosin quis non judicet esse monstruosam? Quis autem eius monstri causa fuit, nisi ipse, quem petivit.

petiuit, Theodoricus? Sed diuinitus eo inscio atque inuito hæc accidit mutatio.

§. X III.

Caput S. Ioannis Baptiste in ferale conuiuum illatum, capite saltatricis vindicatur.

Longè ego propemodum dixisse conuiuum illud monstrosius extitisse, in quod allatum est caput Ioannis Baptiste in disco, Matth.
& datum est puella, & attulit matri sue, sal- 14. u.
taticula adulteræ. Non voco caput innocentissimi martyris monstrum, sed conuiuum tamen fuit monstrosissimum. Quis inter fercula cædes, inter pocula vulnera, funera inter conuiua tractauit? pugnare scyphis Thracum est; & occidere in mensis Lapitharum. Herodes illo die, quo viuire & solem videre cœpit, fert sententiam mortis. Salax puella saltat, & pro mercede exigit Prophetæ caput. Mulier adultera sitit, & vult bibere humanum sanguinem. Quis hoc unquam audiuit? quis legit? in regiam mensam, inter natalicias dapes, ferale apportatur ferculum, & in disco apponitur conuiuis caput Ioannis Baptiste? Nonne hæc monstrosa sunt? & omnibus monstribus detestabiliora? Ita capitibus ludunt & illudunt homines, &